

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

Kommissionens förordning (EG) nr 263/1999 av den 4 februari 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
* Kommissionens förordning (EG) nr 264/1999 av den 4 februari 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 139/81 om villkoren för hänförande av vissa typer av fryst nötkött till undernummer 0202 30 50 i Kombinerade nomenklaturen	3
* Kommissionens förordning (EG) nr 265/1999 av den 4 februari 1999 om fastställande för regleringsåret 1998/99 av förskottet på stödet för apelsiner	5
Kommissionens förordning (EG) nr 266/1999 av den 4 februari 1999 om fastställande av den sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2850/98	6
Kommissionens förordning (EG) nr 267/1999 av den 4 februari 1999 om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2849/98	7
Kommissionens förordning (EG) nr 268/1999 av den 4 februari 1999 om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1564/98	8
Kommissionens förordning (EG) nr 269/1999 av den 4 februari 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2004/98	9
Kommissionens förordning (EG) nr 270/1999 av den 4 februari 1999 om de anbud som meddelats för export av havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2007/98	10
Kommissionens förordning (EG) nr 271/1999 av den 4 februari 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1079/98	11

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 272/1999 av den 4 februari 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1746/98.....	12
	Kommissionens förordning (EG) nr 273/1999 av den 4 februari 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1078/98.....	13
	Kommissionens förordning (EG) nr 274/1999 av den 4 februari 1999 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg	14
	Kommissionens förordning (EG) nr 275/1999 av den 4 februari 1999 om fastställande av exportbidragen för malt.....	16

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

1999/99/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 3 juni 1998 om regionen Siciliens lag nr 25/93 om särskilda åtgärder till förmån för produktiv sysselsättning på Sicilien (artiklarna 51, 114, 117 och 119)⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 1713].....** 18

1999/100/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 14 juli 1998 om stöd till linsodlarna i länet Levkáda (Grekland) [delgivet med nr K(1998) 2367].....** 25

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 263/1999

av den 4 februari 1999

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 februari 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	55,0
	204	41,8
	999	48,4
0707 00 05	068	116,3
	999	116,3
0709 10 00	220	213,2
	999	213,2
0709 90 70	052	150,2
	204	187,0
	999	168,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	73,9
	204	42,6
	212	42,4
	600	47,0
	624	52,3
	999	51,6
0805 20 10	204	72,5
	624	82,3
	999	77,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	56,2
	204	65,5
	464	94,1
	600	72,5
	624	69,5
	999	71,6
0805 30 10	052	53,4
	600	62,3
	999	57,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	76,4
	060	49,2
	400	73,3
	404	61,9
	728	78,5
	999	67,9
0808 20 50	052	134,7
	388	104,8
	400	85,9
	624	55,7
	999	95,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 264/1999

av den 4 februari 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 139/81 om villkoren för hänförande av vissa typer av fryst nötkött till undernummer 0202 30 50 i Kombinerade nomenklaturen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 139/81 av den 16 januari 1981 om villkoren för hänförandet av vissa typer av fryst nötkött till undernummer 0202 30 50 i Kombinerade nomenklaturen⁽³⁾, senast

ändrad genom förordning (EG) nr 134/1999⁽⁴⁾, särskilt artikel 5.2 i denna, och

av följande skäl:

Nya Zeeland har utnämnt en ny myndighet som skall utfärda äkthetsintyg. Följaktligen bör bilaga II till förordning (EEG) nr 139/81 ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förordning (EEG) nr 139/81 skall bilaga II ersättas med följande:

"BILAGA II

Förteckning över myndigheter i exportländer med behörighet att utfärda äkthetsintyg

Tredje land	Utfärdande myndighet	
	Namn	Adress
Argentina	Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentación (SAGPyA), Dirección General de Mercados Ganaderos	Paseo Colón 922 1 ^{er} Piso Oficina 146 (1063) Buenos Aires Argentina
Australien	Department of Agriculture, Fisheries and Forestry – Australia	PO Box 858 Canberra, ACT 2601
Botswana	Ministry of Agriculture, Department of Animal Health and Production	Principal Veterinary Officer (Abattoir) Private Bag 12 Lobatse
Nya Zeeland	New Zealand Meat Board	PO Box 121 Wellington
Swaziland	Ministry of Agriculture	PO Box 162 Mbabane
Uruguay	Instituto Nacional de Carnes (INAC)	Rincón 459 Montevideo
Sydafrika	South African Livestock and Meat Industries Control Board	Hamilton and Vermeulen Streets Pretoria
Zimbabwe	Ministry of Agriculture, Department of Veterinary Services	PO Box 8012 Causeway Harare Zimbabwe
Namibia	Ministry of Agriculture, Water and Rural Development, Directorate of Veterinary Services	Private Bag 12002 Auspanplatz Windhoek 9000 Namibia"

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 15, 17.1.1981, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 17, 21.1.1999, s. 22.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 265/1999

av den 4 februari 1999

om fastställande för regleringsåret 1998/99 av förskottet på stödet för apelsiner

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2202/96 av den 28 oktober 1996 om att inrätta ett system med stöd till producenter av vissa citrusfrukter⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1169/97 av den 26 juni 1997 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 2202/96 av den 28 oktober 1996 om att inrätta ett system med stöd till producenter av vissa citrusfrukter⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1145/98⁽³⁾, särskilt artikel 14.5 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EG) nr 1169/97 föreskrivs i artikel 14.1 att för apelsiner, mandariner, klementiner, satsumor och citroner som levererats för bearbetning enligt avtal får producentorganisationen lämna in en ansökan om förskott på stödet per produkt och per leveransperiod. I artikel 14.2 fastställs att förskottsbeloppet skall vara 70 % av de stödbelopp som avses i bilagan till förordning (EG) nr 2202/96. I artikel 14.5 föreskrivs att procentsatsen på 70 % får sänkas när det verkar finnas en risk för att de övre gränser för bearbetning som fastställs i artikel 5 i förordning (EG) nr 2202/96 kommer att överskridas.

I enlighet med artikel 22.1 i förordning (EG) nr 1169/97 har medlemsstaterna anmält de kvantiteter av apelsiner som omfattas av avtal, med fördelning på leveransperiod för regleringsåret 1998/99. Mot bakgrund av dessa uppgifter och de kvantiteter som bearbetats med stöd under regleringsåren 1996/97 och 1997/98 finns det en risk att den övre gränsen för bearbetning överskrids för dessa produkter. Följaktligen bör förskottsstödet minskas för regleringsåret 1998/99.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För regleringsåret 1998/99 fastställs det förskottsbelopp som avses i artikel 14.2 i förordning (EG) nr 1169/97 till 48 % av de stödbelopp för apelsiner som fastställs i bilagan till förordning (EG) nr 2202/96.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 1998/99.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 49.

⁽²⁾ EGT L 169, 27.6.1997, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 29.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 266/1999

av den 4 februari 1999

**om fastställande av den sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2850/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾ särskilt artikel 12.1 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran om den största sänkningen av importtullar för majs till Portugal har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2850/98⁽³⁾.

I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95⁽⁴⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1963/95⁽⁵⁾, kan kommissionen, enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att fastställas största sänkningen av importtullar. Vid fastställande av denna måste särskild hänsyn tas till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95. Kontrakt tilldelas alla anbudsgivare vars anbud ligger

på samma nivå som den största sänkningen av importtullar eller på en lägre nivå.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmålsslag medför att den största sänkningen av importtullar fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 29 januari till och med den 4 februari 1999 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2850/98, är den största sänkningen av importtullar för majs fastställd till 70,76 EUR per ton för en maximal mängd av totalt 53 600 ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 44.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 189, 10.8.1995, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 267/1999

av den 4 februari 1999

om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2849/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾ särskilt artikel 12.1 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfördran om den största sänkningen av importtullar för majs till Spanien har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2849/98⁽³⁾.

I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95⁽⁴⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1963/95⁽⁵⁾, kan kommissionen, enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att fastställa den största sänkningen av importtullar. Vid fastställande av denna måste särskild hänsyn tas till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95. Kontrakt tilldelas alla anbudsgivare vars anbud

ligger på samma nivå som den största sänkningen av importtullar eller på en lägre nivå.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmålsslag medför att den största sänkningen av importtullar fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 29 januari till och med den 4 februari 1999 inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2849/98, är den största sänkningen av importtullar för majs fastställd till 74,78 EUR per ton för en maximal mängd av totalt 42 000 ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 43.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 189, 10.8.1995, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 268/1999

av den 4 februari 1999

om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1564/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag för export av korn från Spanien till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1564/98⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2309/98⁽⁶⁾.

I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 29 januari till och med den 4 februari 1999 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag för korn som avses i förordning (EG) nr 1564/98 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 203, 21.7.1998, s. 6.

⁽⁶⁾ EGT L 288, 27.10.1998, s. 11.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 269/1999

av den 4 februari 1999

**om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den
anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2004/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt
artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

En anbudsinfördran för bidrag och/eller avgift för export
av vete till vissa AVS-Stater har inletts genom kommissio-
nens förordning (EG) nr 2004/98⁽⁵⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett
högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som

avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt
den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportav-
gift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den
29 januari till och med den 4 februari 1999 inom ramen
för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr
2004/98 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till
38,00 EUR per ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 258, 22.9.1998, s. 4.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 270/1999

av den 4 februari 1999

om de anbud som meddelats för export av havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2007/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2007/98 av den 21 september 1998 om en särskild interventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 244/1999⁽⁶⁾, särskilt artikel 8 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som producerats i Finland och Sverige för export från Finland

eller Sverige till alla tredje länder har inletts genom förordning (EG) nr 2007/98.

I artikel 8 i förordning (EG) nr 1773/97 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 29 januari till och med den 4 februari 1999 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag för havre som avses i förordning (EG) nr 2007/98 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 258, 22.9.1998, s. 13.

⁽⁶⁾ EGT L 27, 2.2.1999, s. 10.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 271/1999

av den 4 februari 1999

**om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1079/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av vete till alla tredje länder, med undantag av vissa AVS-stater, har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1079/98⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2005/98⁽⁶⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett

högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportavgift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 29 januari till och med den 4 februari 1999 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1079/98 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 33,48 EUR per ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 154, 28.5.1998, s. 24.

⁽⁶⁾ EGT L 258, 22.9.1998, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 272/1999

av den 4 februari 1999

**om fastställande av det högsta exportbidraget för råg inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1746/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt
artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export
av råg till alla tredje länder har inletts genom kommissio-
nens förordning (EG) nr 1746/98⁽⁵⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbudena och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett
högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som

avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt
den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportav-
gift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den
29 januari till och med den 4 februari 1999 inom ramen
för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr
1746/98 är det högsta exportbidraget för råg fastställt till
74,45 EUR per ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 219, 7.8.1998, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 273/1999

av den 4 februari 1999

**om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1078/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt
artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export
av korn till alla tredje länder har inletts genom kommis-
sionens förordning (EG) nr 1078/98⁽⁵⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbudena och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett
högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som

avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt
den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportav-
gift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den
29 januari till och med den 4 februari 1999 inom ramen
för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr
1078/98 är det högsta exportbidraget för korn fastställt till
49,98 EUR per ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 154, 28.5.1998, s. 20.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 274/1999

av den 4 februari 1999

om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾.

Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.

Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.

Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 februari 1999 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

(EUR/ton)			(EUR/ton)		
Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	46,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	43,00
1001 90 99 9000	03	23,50	1101 00 15 9150	01	39,75
	02	0	1101 00 15 9170	01	36,75
1002 00 00 9000	03	64,50	1101 00 15 9180	01	34,25
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	40,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	30,00 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	27,00 (2)
1005 90 00 9000	03	39,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	30,00 (2)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(1) Bestämmelseland identifieras på följande sätt:

- 01 Alla tredje länder.
- 02 Andra tredje länder.
- 03 Schweiz, Liechtenstein.

(2) Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Obs. Zonerna är de som fastställs i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 275/1999
av den 4 februari 1999
om fastställande av exportbidragen för malt

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 tredje stycket i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.

Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾.

Det exportbidrag som tillämpas för malt måste beräknas med hänsyn till den kvantitet spannmål som krävs för att

tillverka ifrågavarande produkter. De ovannämnda kvantiteterna fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

Förhållandena på världsmarknaden eller de särskilda krav som vissa marknader ställer kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

Till följd av att dessa regler tillämpas på den nuvarande situationen på spannmålsmarknaderna, och särskilt på noteringar eller priser för dessa produkter inom gemenskapen och på världsmarknaden, bör exportbidragen vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag för malt som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 skall vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 februari 1999 om fastställande av exportbidragen för malt

(EUR/ton)

Produktnummer	Exportbidrag
1107 10 19 9000	46,00
1107 10 99 9000	63,50
1107 20 00 9000	74,50

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 3 juni 1998

om regionen Siciliens lag nr 25/93 om särskilda åtgärder till förmån för produktiv sysselsättning på Sicilien (artiklarna 51, 114, 117 och 119)

[delgivet med nr K(1998) 1713]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/99/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

efter att i enlighet med ovannämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I

- (1) Genom skrivelse nr 3416 av den 2 maj 1997⁽¹⁾ underrättade kommissionen den italienska regeringen om sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget beträffande de stöd som avses i artiklarna 51, 114, 117 och 119 i den regionala lagen nr 25/93. I samma skrivelse uppmanade kommissionen den italienska regeringen och andra intresserade att lägga fram sina synpunkter inom 30 dagar från delgivningen respektive offentliggörandet av skrivelsen.

II

- (2) Den italienska regeringen lade fram sina synpunkter i följande skrivelser från den ständiga representationen: nr 4319 av den 30 juni 1997, nr

6799 av den 10 oktober 1997, nr 7072 av den 22 oktober 1997 och skrivelse av den 6 maj 1998.

Några synpunkter från övriga medlemsstater eller andra intresserade parter har inte kommit in till kommissionen.

III

- (3) De stöd som avses i skrivelsen av den 2 maj 1997 är följande:
- (4) Enligt artikel 51 i regionen Siciliens lag nr 25/93 ges förnyad finansiering till den stödordning till förmån för kooperativ som föreskrivs i den regionala lagen nr 36/91 med ett belopp på 24 miljarder italienska lire (12,7 miljarder ecu). Följande stöd omfattas av den nämnda stödordningen:
- a) I artikel 8 första stycket, subventioner till kooperativa företag med upp till 50 % av de stödberättigade investeringskostnaderna, dock högst 150 miljarder lire (ca 78 000 ecu).
- b) I artikel 8 andra stycket, lån till en ränta av 4 % till förmån för kooperativa företag för den del av investeringskostnaderna som inte täcks av de subventioner som avses i artikel 8 första stycket.

⁽¹⁾ EGT C 204, 4.7.1997, s. 10.

Dessa stödåtgärder kan beviljas till förmån för investeringar för genomförande, modernisering, utbyggnad och utveckling av produktiva initiativ för att bevara och öka sysselsättningen, och de medges för utgifter för verktyg och maskiner. Stödnivån får inte överstiga den högsta stödnivå som fastställts för Sicilien⁽¹⁾, beroende på hur stort företaget är och i vilket område det är beläget.

- c) I artikel 14 första stycket, lån till en ränta av 4 % med en löptid på högst 24 månader för finansiering av rörelsekapital.
- d) I artikel 4 andra stycket, lån till en ränta av 4 % (löptid 15 år, inklusive två amorteringsfria år) och leasing till en ränta av 7,5 %. Samma typ av investeringar och kostnader som de som anges i artikel 8 första och andra styckena är stödberättigade.
- (5) I artikel 114 i den regionala lagen nr 25/93 bemyndigas IRCAC (Istituto regionale per il credito alle cooperative – Regionala institutet för krediter till kooperativ) att bevilja sådana lån till förmånlig ränta som avses i artikel 14 andra stycket i den ovannämnda regionala lagen nr 36/91 till kooperativ inom turism- och hotellbranschen samt inom landsbygdsturismen för att ge dem möjlighet att uppfylla sina förpliktelser i förhållande till nationella och regionala offentliga organ samt till kreditinstitut. Dessa stödåtgärder är begränsade till lån som upptagits före den 30 juni 1993.
- (6) Denna bestämmelse gäller även företag inom sport- och fritidsbranschen som har upptagit lån med tillämpning av de regionala lagarna och som har hamnat i svårigheter på grund av den minskade turismen.
- (7) I artikel 117, som ändrar en stödordning som infördes genom den regionala lagen nr 46/67, föreskrivs bidrag på 20 % av kostnaderna för att främja transport av turister med charterflyg. Bidragen är avsedda för researrangörer som hyr flygplan för att transportera turister till Sicilien.
- (8) Det föreskrivs också bidrag, även dessa uppgående till 20 % av transportkostnaderna, till italienska och utländska resebyråer för transporter i samband med "paketresor" eller i samband med järnvägs- eller färjetransporter.

- (9) Tillämpningsvillkoren anges närmare i regionen Siciliens cirkulär nr 15353 av den 14 oktober 1993 och i ansökningsformuläret för beviljande av de ifrågakarande bidragen. Bidragen beviljas utslutande om turisterna övernattar på Sicilien i minst sex nätter. Researrangören och resebyrån skall meddela myndigheterna namnet på det hotell där turisterna övernattar. De behöriga myndigheterna skall ingå avtal med de nämnda researrangörerna för att säkerställa att bidragen leder till en minskning av de priser som tas ut av turisterna som motsvarar det utbetalda bidraget.

Researrangörerna och resebyråerna skall förete nödvändig dokumentation för att ge myndigheterna möjlighet att kontrollera transportkostnaderna per passagerare (kvitto på transportkostnaderna, antal passagerare osv.). Likaledes skall de förete dokumentation så att myndigheterna kan kontrollera att de utbetalda subventionerna har gett upphov till en motsvarande minskning av biljettpriserna. Researrangörerna och resebyråerna skall dessutom i sina reklambroschyrer omtala regionen Siciliens initiativ och upplysa turisterna om de fördelar detta medför för dem.

- (10) Det årliga anslaget för denna ordning uppgår till 15 miljarder lire (7,7 miljoner ecu).
- (11) I artikel 119 föreskrivs lån till en nedsatt ränta på 4 % till förmån för resebyråer och researrangörer som tillhandahåller vägtransporter som inte ingår i reguljär linjetrafik. Lånen är avsedda att finansiera stödmottagarnas rörelsekapital och är begränsade till högst 150 miljarder lire. Det föreskrivs också en extra garanti från regionen.

För räkenskapsåren 1993, 1994 och 1995 beviljades totalt 3 miljarder lire.

I skrivelse nr 4319 av den 30 juni 1997 meddelade de behöriga myndigheterna att den ordning som infördes genom den ifrågakarande bestämmelsen upphävdes genom regionen Siciliens lag nr 33/96 och att det dessförinnan inte hade beviljats något stöd. Det förfarande som har inletts beträffande denna ordning är därför inte längre motiverat.

IV

- (12) Det stöd till kooperativ som fått förnyad finansiering med stöd av artikel 51 i den regionala lagen nr 25/93 och ändrats genom artikel 114 i samma lag omfattas av tillämpningsområdet för artikel 92.1 i EG-fördraget.

⁽¹⁾ Det är fråga om de högsta stödnivåer som fastställs i kommissionens beslut av den 1 mars 1995 om regionalstöd i Italien (stöd N 40/95), EGT C 184, 18.7.1995, s. 4.

(13) Det nämnda stödet beviljas företag som är verk-samma i bestämda områden av det italienska terri-toriet, vilka således får fördelar i förhållande till företag som är belägna på andra platser.

(14) Stödet snedvrider konkurrensen, eftersom det förstärker de stödmottagande företagens ekono-miska ställning och handlingsmöjligheter i förhål-lande till deras konkurrenter som inte får stöd. Det påverkar också handeln mellan medlemsstaterna varje gång en sådan effekt uppstår på det området.

Stödet snedvrider konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna i synnerhet när de stödmottagande företagen exporterar en stor del av sin produktion till de övriga medlemsstaterna. Även om de nämnda företagen inte exporterar gynnas den inhemska produktionen, eftersom företag från de andra medlemsstaterna får minskade möjligheter att exportera sina produkter till den italienska marknaden⁽¹⁾.

(15) Handeln mellan medlemsstaterna påverkas också av stöden i samband med de stödmottagande före-tagens beslut om var de skall etablera sig. Eftersom stöden leder till att dessa företag beslutar att etablera sig i de områden där stöd beviljas eller att flytta från en medlemsstat till en annan, ändras handelsströmmarna mellan medlemsstaterna genom produktionen på det nya etableringsstället och utbudet av varor från detta.

(16) Av ovanstående överväganden följer att det stöd som beviljas inom ramen för stödordningen enligt den regionala lagen nr 36/91, vilken givits förnyad finansiering på grundval av artikel 51 i lag nr 25/93 och ändrats genom artikel 114 i samma lag, omfattas av tillämpningsområdet för artikel 92.1. Det är följaktligen oförenligt med den gemen-samma marknaden, om inte något av de undantag som föreskrivs i fördraget är tillämpliga. Stödet är dessutom olagligt, eftersom det genomfördes av den italienska regeringen innan kommissionen hade uttalat sig om det, trots den uppskjutande verkan av artikel 93.3.

(17) Vad gäller den nya finansieringen enligt artikel 51 i lag nr 25/93 av den stödordning som avses i lag nr 36/91 samt den ändring av en av åtgärderna i den nämnda stödordningen som föreskrivs i artikel 114 i lag nr 25/93, var det berättigat att inleda förfa-

randet i huvudsak på grund av avsaknaden av infor-mation om grundordningen. Sedan de behöriga myndigheterna tillhandahållit ytterligare upplys-ningar har det varit möjligt att konstatera att den ordning som infördes genom lag nr 36/91 anmäldes till och godkändes av kommissionen i april 1991⁽²⁾. Dessutom leder de upplysningar kommissionen nu förfogar över till följande slut-satser:

(18) Vad gäller den nya finansieringen av stöd till produktiva investeringar enligt artikel 8 första och andra styckena och artikel 14 andra stycket i lag nr 36/91, bekräftas den välvilliga inställning till denna som kommissionen intog 1991. Undantaget i artikel 92.3 a är nämligen tillämpligt på Sicilien, som har särskilt allvarliga problem i förhållande till resten av gemenskapen⁽³⁾. Tillämpningsbestäm-melserna för nämnda stödåtgärder iakttar gemen-skapens regler om stödberättigade investeringar och utgifter samt högsta tillåtna stödnivåer. I detta sammanhang bör det erinras om att stödet i fråga kan omfattas av det i artikel 92.3 a angivna undan-taget, eftersom det är fråga om stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg och där det råder allvarlig brist på sysselsättning.

(19) Vad gäller den nya finansieringen av stöd avsedda för finansiering av rörelsekapital enligt artikel 14 första stycket i lag nr 36/91, bestred den italienska regeringen inte kommissionens invändningar om denna då förfarandet inleddes. Vid den tiden hade kommissionen bland annat påpekat att sådana åtgärder utgjorde driftsstöd och inte iakttog vill-koren i kommissionens meddelande från 1988⁽⁴⁾ om tillämpningen av artikel 92.3 a och c på regio-nalstöd, eftersom de varken var tidsbegränsade eller avtagande och inte heller var avsedda att övervinna strukturella svårigheter. Dessa omständigheter har inte förnekats.

(20) Samma överväganden gäller för beviljandet enligt artikel 114 i lag nr 25/93 av lån enligt artikel 14 andra stycket i lag nr 36/91 till företag inom turism- och hotellbranschen samt inom lands-bygdsturismen för att ge dem möjlighet att uppfylla sina förpliktelser i förhållande till nationella och regionala offentliga organ samt till kreditinstitut.

⁽¹⁾ Dom av den 13 juli 1988 i mål 102/87 (SEB), Rec. 1988, s. 4067.

⁽²⁾ Statligt stöd N 582/90, EGT C 192, 23.7.1991, s. 2.

⁽³⁾ Kommissionens beslut av den 1 mars 1995 (stödärende 40/95).

⁽⁴⁾ EGT C 212, 12.8.1988, s. 2.

De behöriga myndigheterna har inte bestritt att denna åtgärd utgör driftsstöd. Detta stöd utgör dessutom icke avtagande driftsstöd. Med hänsyn till att det avser redan betalda utgifter har de dessutom inte någon stimulerande effekt när det gäller att främja ytterligare investeringar.

- (21) Det bör erinras om att kommissionen i sitt meddelande om stöd av mindre betydelse ⁽¹⁾ fastställde att det högsta beloppet 100 000 ecu under en period på tre år utgör ett stödtag under vilket artikel 92.1 i fördraget kan betraktas som icke tillämplig och under vilket stödet inte omfattas av kravet om förhandsanmälan enligt artikel 93.3.

Kommissionen har emellertid preciserat villkoren för tillämpningen av denna regel, särskilt de villkor som gäller den kontroll som är avsedd att säkerställa att kumulationen av olika stöd som beviljas samma mottagare i form av stöd av mindre betydelse iakttar det fastställda taket eller de villkor som avser omräkningen till bidragsekvivalenter för andra stödformer än bidrag. Denna regel om stöd av mindre betydelse rör främst små och medelstora företag men är tillämplig på alla stödmottagande företag oavsett storlek.

- (22) Stöd enligt artikel 14 första stycket i lag nr 36/91 och stöd enligt den genom artikel 114 i lag nr 25/93 företagna ändringen av artikel 14 andra stycket i samma lag är därför inte förenliga med gemenskapsbestämmelserna om driftsstöd. Sådana stöd kan inte omfattas av något undantag och är därmed oförenliga med fördraget till den del de inte täcks av regeln om stöd av mindre betydelse.

V

- (23) Vad gäller den åtgärd som föreskrivs i artikel 117 i lag nr 25/93 har de italienska myndigheterna lämnat följande synpunkter till kommissionen:

- (24) De italienska myndigheterna framhåller för det första att åtgärden i fråga inte är diskriminerande, varken med hänsyn till nationalitet eller med hänsyn till transportmedel. Både italienska och utländska resebyråer och researrangörer drar nämligen nytta av åtgärden och den är tillämplig på alla transportmedel. De italienska myndigheterna anser följaktligen att det inte kan vara fråga om någon påverkan på konkurrensen på denna nivå.

- (25) De anser vidare att mottagarna av nämnda subventioner är konsumenterna, dvs. turisterna, eftersom researrangörerna och resebyråerna enligt lag är skyldiga att minska transportpriset med ett belopp som motsvarar de subventioner som regionen har utbetalat och därmed överföra hela subventionerna till turisterna. Dessa ekonomiska aktörer har därmed endast en expedieringsfunktion, då de inte kan behålla ens den minsta del av det bidrag de fått från regionen.

- (26) De italienska myndigheterna anser därför att de ifrågavarande subventionerna endast har indirekta och ytterst vaga effekter på hela turistsektorn på Sicilien och på öns ekonomi i allmänhet, även om åtgärden otvetydigt syftar till att locka turister till Sicilien. Sådana fördelar, som till sin natur är indirekta, vaga och omöjliga att åsätta ett värde, omfattas enligt de italienska myndigheterna inte av artikel 92.1 i fördraget.

- (27) De italienska myndigheterna har dessutom tillhandahållit en rad uppgifter om turistbranschen på Sicilien, som enligt deras åsikt är i behov av de aktuella åtgärderna som tar sikte på att främja utvecklingen. Det rör sig främst om följande uppgifter:

Tabell 1

Uppgifter om regionen Sicilien

År	Övernattningar	Genomsnittlig vistelse på Sicilien
1991	10 820 000	4,2
1992	7 033 000	3,80
1995	9 548 000	3,01
1996	10 228 000	2,99
1997	10 329 000	3,10

⁽¹⁾ EGT C 68, 6.3.1996, s. 9.

Tabell 2

Uppgifter om regionen Sicilien för 1996

Region	Turister/invånare	Turister/km ²	Genomsnittlig vistelse (1)
Sicilien	1,74	344	2,99
Veneto	12,04	2 899	5,10
Friuli V. G.	7,97	1 210	5,80
Val d'Aosta	22,62	821	4,02
Emilia Romagna	7,17	1 271	4,31

(1) Den genomsnittliga vistelsen för turister i Italien är 4,3 dagar.

- (28) Kommissionen har vidare tillgång till följande ytterligare upplysningar om regionen Sicilien:

Tabell 3

Turistsektorns mervärde i faktorpriser i procent av den samlade ekonomiska verksamhetens mervärde

(Uppgifter om 1991, källa: Istituto Tagliacarne)

	(i %)
Italien	2,8
Trentino	9,7
Val d'Aosta	7,1
Friuli V. G.	3,5
Veneto	3,1
Emilia Romagna	2,8
Sicilien	1,9

- (29) År 1996 utgjorde produktiviteten i södra Italien (som Sicilien är en del av) 76,6 % av produktiviteten i mellersta och norra Italien. Allmänt index för infrastruktur tillgångar på Sicilien motsvarade 69,3 % av det nationella indexet 1995 (Italien = 100). År 1996 var arbetslösheten 24 % och ungdomsarbetslösheten 60,1 %. Vad gäller utbildning bör det anmärkas att de utbildningskurser som organiseras i södra Italien endast utgör 22 % av det samlade antalet kurser i landet.

hävdad, eftersom det inte förekommer någon påverkan på konkurrensen, varken vad avser resebyråerna eller transportmedlen.

- b) Med hänsyn till ekonomin i systemet överförs stödets direkta verkningar i form av finansiella fördelar i praktiken från researrangörerna till konsumenterna, varför de nämnda ekonomiska aktörerna inte får någon direkt finansiell fördel av stödet.

- (30) Vad gäller inslaget av stöd i ingripandena noterar kommissionen först och främst följande:

- a) Åtgärden kan anses vara icke diskriminerande på det sätt de italienska myndigheterna har

Trots det som anförs under a och b har åtgärden i fråga till syfte och resultat att uppmuntra turister att besöka Sicilien. Researrangörerna får således på grund av subventionerna en indirekt fördel i form av en ökad efterfrågan.

- (31) Även om kommissionen kan dela de italienska myndigheternas uppfattning att en sådan fördel har vaga och indirekta verkningar som inte kan åsättas något värde, anser den att åtgärden omfattas av tillämpningsområdet för artikel 92.1. Stödet i fråga gagnar nämligen uteslutande de företag som är verksamma i vissa bestämda områden av landet, vilka därmed gynnas eftersom bidragen inte ges för transport av turister utanför dessa områden.
- (32) Även handeln mellan medlemsstaterna påverkas av att stödet inverkar på turisternas val. I den mån subventionerna i fråga leder till att turisterna väljer att förlägga sin vistelse till de subventionerade områdena ändras turistströmmarna inom gemenskapen. Sådant stöd snedvrider därmed konkurrensen och förstärker de stödmottagande företagens finansiella ställning och handlingsmöjligheter i förhållande till deras konkurrenter som inte får stöd. Varje gång en sådan effekt uppstår inom området för gränsöverskridande samhandel påverkas denna samhandel av åtgärderna.
- (33) På grundval av ovanstående överväganden anser kommissionen därför att subventionerna omfattas av tillämpningsområdet för artikel 92.1. De är följaktligen oförenliga med den gemensamma marknaden såvitt de inte kan omfattas av något av de i fördraget föreskrivna undantagen. Subventionerna är dessutom olagliga, eftersom Italien genomförde dem innan kommissionen hade uttalat sig om dem, trots den uppskjutande verkan av artikel 93.3.
- (34) Vid bedömningen av stödets förenlighet med den gemensamma marknaden måste kommissionen, såsom den påpekade när den inledde förfarandet, framför allt visa att stödet utgör driftsstöd. Vid den tiden påpekade kommissionen också att åtgärderna i fråga var oförenliga med gemenskapsreglerna om driftsstöd, nämligen reglerna om att stöden skall vara tidsbegränsade, avtagande och vara avsedda att övervinna strukturella svårigheter.
- (35) Kommissionen måste beakta följande ytterligare aspekter: Turistbranschen skulle med hänsyn till öns naturrikedomar och arkitektoniska arv kunna spela en viktig roll i utvecklingen av ekonomin på Sicilien, som är en av de mindre gynnade regionerna inom unionen i den mening som avses i artikel 92.3 a i fördraget. Med hänsyn till en rad strukturella förhållanden, däribland de underutvecklade infrastrukturerna och den låga utbildningsnivån, har denna bransch på Sicilien ännu inte haft den utveckling som den förtjänar. Som framgår av de uppgifter som de italienska myndigheterna har tillhandahållit är Sicilien vid en jämförelse med fem italienska turistregioner (se tabell 2) den minst utvecklade regionen i fråga om antal turister, både i förhållande till antal invånare (1,75 för Sicilien och mellan 7,17 och 22,62 för de övriga regionerna) och per km² av territoriet (344 för Sicilien och mellan 821 och 2 899 för de övriga regionerna). Dessa uppgifter visar dessutom att antalet turister inte har ökat, åtminstone inte sedan 1991, och att turistbranschens mervärde i förhållande till den samlade ekonomiska verksamhetens mervärde är mycket lägre på Sicilien, både i förhållande till nationell nivå och till de övriga italienska turistregionerna. Det framgår slutligen av uppgifterna att turisternas genomsnittliga vistelse på Sicilien (2,99 dagar) är märkbart lägre än landsgenomsnittet (4,3 dagar).
- (36) Kommissionen anser generellt att utvecklingen bör grundas på en långsiktig politik som kan inverka på den därtill nödvändiga infrastrukturen. De åtgärder som nu undersöks kan emellertid med fördel komplettera de strukturella åtgärderna. Å ena sidan borde de aktuella åtgärderna faktiskt leda till en förlängning av turisternas vistelse, eftersom de endast är tillämpliga i de fall turisten övernattar på ön minst sex nätter. Å andra sidan framgår det såväl av den ekonomiska situationen på ön som av sektorns strukturella brister att det är nödvändigt att tillfälligt fortsätta att stödja ansträngningarna för att utveckla regionens turistpotential med hjälp av de aktuella åtgärderna. Det kan i själva verket förväntas att stöd av efterfrågan är avgörande för att förbättra turistutbudet och att åtgärderna därmed med fördel kan bidra till att förbättra sektorns infrastrukturer och utveckling.
- (37) På grundval av ovanstående överväganden anser kommissionen att de aktuella åtgärderna är förenliga med den gemensamma marknaden med stöd av undantaget i artikel 92.3 a, under förutsättning att de är tidsbegränsade. Vad gäller tidsbegränsningen förefaller det vara lämpligt att fastställa en period på fem år från dagen för inledandet av förfarandet. Stödordningen skall därför upphöra att gälla den 31 december 2002. Med hänsyn till att åtgärderna är i kraft sedan 1967 är det dessutom lämpligt att utesluta varje eventuell förlängning eller förnyad finansiering av dem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De förnyade finansieringar och ändringar av stödordningen till förmån för kooperativa företag som föreskrivs i artiklarna 51 och 114 i regionen Siciiliens lag nr 25/93 är till den del de inte omfattas av regeln om stöd av mindre betydelse olagliga, eftersom de genomfördes innan kommissionen i enlighet med artikel 93.3 i EG-fördraget hade uttalat sig om dem.

Artikel 2

Den förnyade finansiering av stödåtgärderna enligt artikel 8 första och andra styckena och i artikel 14 andra stycket i regionen Siciliens lag nr 36/91 som föreskrivs i artikel 51 i lag nr 25/93 är med tillämpning av artikel 92.3 a i EG-fördraget förenlig med den gemensamma marknaden.

Artikel 3

Den förnyade finansiering av stödåtgärderna enligt artikel 14 första stycket i regionen Siciliens lag nr 36/91 som föreskrivs i artikel 51 i lag nr 25/93 och den ändring av stödet enligt artikel 14 andra stycket som föreskrivs i artikel 114 i lag nr 25/93 är oförenliga med den gemensamma marknaden till den del de överstiger det i regeln om stöd av mindre betydelse fastställda stödtaket på 100 000 ecu under en period på tre år, eftersom inget av de undantag som föreskrivs i artikel 92.2 och 92.3 i EG-fördraget samt artikel 61.2 och 61.3 i EES-avtalet är tillämpliga på dem.

Artikel 4

Italien skall vidta lämpliga åtgärder för att omedelbart upphöra med utbetalningen av det stöd som avses i artikel 3 i detta beslut, för det fall det samlade stödbeloppet överstiger det i den artikeln angivna stödtaket, vilket fastställts enligt regeln om stöd av mindre betydelse.

Italien skall vidare vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att det stöd som enligt artikel 3 olagligen utbetalats återkrävs. Återbetalningen skall ske i överensstämmelse med de förfaranden och bestämmelser som föreskrivs i italiensk lag, med ränta enligt en räntesats som motsvarar den referensränta som används vid beräkningen av nettobidragsekvivalenter för regionalstöd i Italien och som skall löpa till dess stödet är helt återbetalat.

Artikel 5

Det stöd som föreskrivs i artikel 117 i regionen Siciliens lag nr 25/93 är olagligt, eftersom det genomfördes innan kommissionen i enlighet med artikel 93.3 i EG-fördraget hade uttalat sig om det.

De åtgärder som avses i ovanstående stycke är förenliga med den gemensamma marknaden med stöd av undantaget i artikel 92.3 a i EG-fördraget under en tidsperiod som är begränsad till fem år från den dag då förfarandet inleddes. Denna tidsperiod löper ut den 31 december 2002. Varje förlängning eller förnyad finansiering av ordningen är utesluten.

Artikel 6

Italien skall vidta lämpliga åtgärder för att beviljande av det stöd som avses i artikel 5 upphör den 31 december 2002.

Artikel 7

Den italienska regeringen skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om de åtgärder den har vidtagit för att efterkomma beslutet.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 3 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 juli 1998

om stöd till linsodlarna i länet Levkáda (Grekland)

[delgivet med nr K(1998) 2367]

(Endast den grekiska texten är giltig)

(1999/100/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 827/68 av den 28 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för vissa produkter som förtecknas i bilaga II till fördraget ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 195/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna,

efter att i enlighet med artikel 93.2 första stycket i fördraget ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽³⁾, och

av följande skäl:

I

1. Genom sin skrivelse av den 19 november 1996, som registrerades den 22 november 1996, underrättade Greklands ständiga representation vid Europeiska unionen kommissionen enligt artikel 93.3 i fördraget om de åtgärder som framgår av detta besluts titel.

I en skrivelse av den 7 mars 1997, som registrerades den 10 mars 1997, tillställde Greklands ständiga representation vid Europeiska unionen kommissionen de kompletterande uppgifter som kommissionen begärt i en skrivelse av den 21 januari 1997. I detta sistnämnda meddelande angav de grekiska myndigheterna, att förslaget till ministerdekret redan antagits i Grekland. De grekiska myndigheterna försäkrade dock att det ännu inte börjat tillämpas.

2. Under 1996 påverkade torra odlarnas ekonomi i länet Levkáda (Joniska öarna). De flesta av dessa jordbrukare finns i bergssamhällen och deras inkomster är till stor del beroende av linsodling. Det prövade statliga stödet

avser ekonomiskt stöd till linsodlarna i länet Levkáda, vars skörd till åtminstone 50 % förstördes av torkan under 1996. Syftet är att kompensera dem för de inkomstbortfall de vidkändes under året ifråga.

Stödet till drabbade jordbrukare uppgår till 30 % av produktionens bruttovärde och får inte överskrida 500 000 grekiska drakmer/ha. De grekiska myndigheterna har beräknat stödets omfattning på följande sätt:

- Berörd linsproduktion utgörs av de senaste fyra årens medelavkastning per ha, vilket motsvarar 680 kg/ha.
- De priser som utbetalats till odlarna varierar mellan 1 500 och 2 000 drakmer/kg. I beräkningen av berört stöd användes värdet 2 000 drakmer/kg.
- Produktionens bruttovärde är 680 kg/ha × 2 000 drakmer/kg, = 1 360 000 drakmer/ha.
- Maximistödet, som utgör 30 % av produktionens bruttovärde, uppgår till 30 % × 1 360 000 drakmer/ha.

De grekiska myndigheterna beräknade de stödberättigades antal till 120 och den totalbudget som den grekiska staten anvisat för denna åtgärd uppgår till 40 miljoner drakmer.

II

1. Genom skrivelse SG(97) D/4136 av den 30 maj 1997 informerade kommissionen den grekiska regeringen om sitt beslut att för anmälda åtgärder inleda det förfarande som avses i fördragets artikel 93.2.
2. Genom denna skrivelse meddelade kommissionen de grekiska myndigheterna, att åtgärden inte verkar falla under undantaget i artikel 92.2 b i fördraget och följaktligen måste anses vara oförenligt med den gemensamma marknaden.

⁽¹⁾ EGT L 151, 30.6.1968, s. 16.

⁽²⁾ EGT L 26, 2.2.1996, s. 13.

⁽³⁾ EGT C 225, 24.7.1997, s. 19.

Kommissionen ansåg att stödet föreföll motsvara kraven för kommissionens praxis avseende kompensationer för förluster, som förorsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser⁽¹⁾. Kommissionen menar att väderfenomen som frost, hagel, rimfrost, regn eller torra kan jämföras med naturkatastrofer i den mening som artikel 92.2 b i fördraget avser, först när de förorsakade skadorna nått en viss omfattning i varje stödmottagares fall. För ettåriga grödor uppgår denna omfattning till 30 procents produktionsförluster i jämförelse med en normal period (i huvudsak genomsnittet för de tre år som föregått skadeåret) och 20 % i mindre gynnade områden enligt artikel 21.2 i rådets förordning (EG) nr 950/97. Skadorna kan ersättas upp till 100 % för de förluster som producenterna åsamkats.

Emellertid kan i det aktuella fallet kompensationsförfarandet bara tillämpas, när omfattningen av de förorsakade skadorna uppgår till 50 % av den normala produktionsnivån. Dessutom har kompensationsnivån fastställts till 30 % av produktionens bruttovärde.

Dock ansåg kommissionen att bruttovärdet för den högsta avkastningen från linsodling är 881 ecu/ha inom gemenskapen ($\pm 270\,000$ drakmer/ha i april 1997)⁽²⁾. Enligt den beräkning som de grekiska myndigheterna inkommit med är linsproduktionens bruttovärde på Levkåda 1 360 000 drakmer/ha, vilket med den i april 1997 gällande växelkursen skulle motsvara ungefär en femdubbling av bruttovärdet för den högsta avkastningen i andra delar av gemenskapen.

Marknadspriset 2 000 drakmer/kg ansåg kommissionen vara ovanligt högt för en produkt som linser. Faktiskt var marknadsvärdet för linser från Levkåda mer än nio gånger högre än priset i gemenskapen i övre delen av intervallet på 0,7 ecu/kg (± 215 drakmer/kg), som producenterna i andra medlemsstater fått. Värdet var så högt att det gav kommissionen anledning att tvivla på dess trovärdighet, även om man beaktar den speciellt höga kvalitet som de grekiska myndigheterna tillskriver dessa linser.

Kommissionen ansåg dessutom att den beräkningsmetod för produktionens bruttovärde som de grekiska myndigheterna använt leder till en överkompensation på cirka 22,5 %, som skall läggas till vad som redan angivits för produkternas försäljningspris. Kommissionen ansåg att det finns tecken på överkompensation för de förluster som torkan förorsakat och att stödet

ifråga inte kunde anses vara förenligt med bestämmelserna i artikel 92.2 b.

3. I samband med detta förfarande gav kommissionen de grekiska myndigheterna tillfälle att yttra sig i denna sak.

Kommissionen uppmanade, genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, övriga medlemsstater samt övriga berörda parter att inkomma med sina synpunkter.

III

1. Genom en skrivelse av den 23 juni 1997 inkom de grekiska myndigheterna med sina synpunkter avseende ovan nämnda åtgärder.

- a) Vad gäller förfarandet nämner de grekiska myndigheterna att stödåtgärderna inte verkställts förrän förfarandet lett till ett slutgiltigt beslut.

Emellertid nämner de grekiska myndigheterna, att behöriga ministrars godkännande av ministerdekretet inte innebär att det automatiskt träder i kraft. Enligt dessa myndigheter kräver genomförandet av dekretet två beslut av jordbruksministeriet, som skall fastställa tillämpningsföreskrifter och detaljerna för utbetalningen av stödet.

Några sådana dokument har inte godkänts och följaktligen har Grekland inte verkställt det ifrågasatta ministerdekretet. De grekiska myndigheterna meddelar kommissionen att stödet inte kommer att genomföras före det slutgiltiga beslutet inom ramen för det förfarande som föreskrivs i fördragets artikel 93.2.

- b) Vad beträffar innehållet meddelar de grekiska myndigheterna kommissionen att det höga priset per kg beror på det faktum att linssorten "Enklouvi" odlas på så svaga terrasseringsar att maskiner inte kan användas. Allt odlingsarbete, inbegripet slagning efter skörden, sker manuellt, vilket ger avsevärt högre produktionskostnader.

De grekiska myndigheterna påpekar dessutom att det pris som i det föreliggande fallet betalats till producenterna är detaljhandelspriset, då odlarna själva säljer sin "mycket lilla" produktion omedelbart efter skörden. Myndigheterna tillägger att produktionen är obetydlig (totalt 30–35 ton).

Avslutningsvis nämner de grekiska myndigheterna att, i det fall kommissionen samtycker till detta stöd, skall de vid beslutet om tillämpningsföreskrifter utgå från den lägsta prisnivå som utbetalas till producenterna, nämligen 1 500 drakmer/kg.

⁽¹⁾ EGT L 142, 2.6.1997, s. 1.

⁽²⁾ När förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget inleddes utgick kommissionens beräkningar och slutsatser från en kurs på 1 ecu = 30,5 grekiska drakmer, som gällde i april 1997.

2. Kommissionen har inte erhållit synpunkter från övriga medlemsstater eller övriga berörda parter.

IV

Vad gäller de argument som de grekiska myndigheterna framför, vill kommissionen klargöra följande:

- a) Sista meningen i fördragets artikel 93.3 föreskriver att den berörda medlemsstaten inte får genomföra ifrågasvarande åtgärd förrän kommissionen fattat slutgiltigt beslut därom.

”Genomförandet” omfattar inte bara den konkreta utbetalningen till stödmottagare utan även myndighetens själva beviljande av ett tillstånd, genom vilket stödet kan utbetalas utan vidare formaliteter⁽¹⁾. Medlemsstaterna rekommenderas att undvika att bryta mot detta vid beslutsfattande på lagstiftningsområdet. Antingen bör de meddela åtgärderna redan på förslagsstadiet, eller i annat fall anta en bestämmelse som gör att det stödutbetalande organet kan fullgöra betalningen först efter kommissionens godkännande.

I det aktuella fallet har de grekiska myndigheterna underrättat kommissionen om ett förslag till ministerdecret. När man inkom med de kompletterande uppgifter som kommissionen begärt, meddelade de grekiska myndigheterna kommissionen, att ministerbeslutet redan var fattat men ännu inte hade genomförts. I de uppgifter som först presenterades nämndes inte att åtgärden krävde tillämpningsbestämmelser. På grundval därav och då stödåtgärderna redan genomförts enligt ovannämnda gemenskapsdefinition, fördes stödet till registret över icke anmälda stöd.

Dock beaktar kommissionen det faktum att det för stödets genomförande av jordbruksministeriet krävdes två beslut om föreskrifter för tillämpning och utbetalning, att dessa ännu inte fattats och att i praktiken de anmälda åtgärderna inte har genomförts.

- b) När den inledde förfarandet enligt fördragets artikel 93.2 ansåg kommissionen, att de argument som de grekiska myndigheterna framfört inte verkade kunna motivera ett tio gånger högre marknadsvärde för produktionen. Även om produktionens speciella egenskaper kunde ge dessa linser en högre kvalitet och följaktligen kunde höja produktens marknadsvärde, så uttryckte kommissionen mycket starka tvivel på att detta värde skulle kunna vara tio gånger högre än det vanliga marknadspriset på linser.

De uppgifter som de grekiska myndigheterna inkommit med är inte av den arten att de kan förmå kommissionen att ändra sin ursprungliga inställning.

Trots att det uppenbarligen måste påverka företagarnas konkurrenskraft kan det knappast vara skäl som motiverar ett högre marknadsvärde att maskiner inte kan användas i odlingsarbetet, att produktionen är mycket begränsad och produkten säljs direkt till konsumenterna. De grekiska myndigheterna har inte framfört och kommissionen har inte kunnat hitta något, som skulle kunna påvisa att konsumenterna skulle vara villiga att för dessa linser betala ett pris, som är tio gånger högre än det högsta priset som en genomsnittlig europeisk konsument får betala för samma produkt. Utgående från medelstödet (30 % av produktionens bruttovärde) skulle linsernas höjda marknadspris leda till en kompensation som är tre gånger större än förlusterna, om man räknar med normala marknadspriser.

Att de grekiska myndigheterna i samband med stödets tillämpningsföreskrifter dessutom förbinder sig att fastställa ett produktionsvärde, som skulle motsvara ett marknadsvärde på 1 500 drakmer/kg, innebär inte att producenterna inte överkompenseras för de skador de åsamkats. Faktiskt blir dessa linsers marknadsvärde under alla omständigheter fortfarande sex gånger högre än det högsta pris som andra producenter i gemenskapen lyckas få ut. Utgår man från medelstödet skulle detta pris utgöra en överkompensation, som skulle vara knappt dubbelt så stor som förlusterna, om man räknar med normalt marknadspris.

V

Genom artikel 5 i förordning (EEG) nr 827/68 föreskrivs att fördragets artiklar 92, 93 och 94 skall vara tillämpliga för produktion och saluföring av de produkter, som anges i bilagan till förordningen ifråga.

Enligt artikel 92.1 i fördraget är stöd i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna, vilket ges av medlemsstaterna eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, oförenligt med den gemensamma marknaden, om det snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion.

Gemenskapens produktion av proteinrika produkter uppgår till 5,26 miljoner ton⁽²⁾. Greklands produktion av proteinrika produkter uppgår till 39,3 kiloton. För dessa produkter förekommer handel mellan Grekland och övriga medlemsstater. Faktiskt importerar Grekland årligen från andra medlemsstater 3,6 kiloton proteinrika produkter och exporterar 513 ton. Värdet av denna handel uppgår, i Greklands fall, till 0,73 miljoner ecu för exporten och 1,54 miljoner ecu för importen.

⁽¹⁾ Kommissionens skrivelse till medlemsstaterna SG(89) D/5521 av den 27 april 1989.

⁽²⁾ Källa: Eurostat.

Följaktligen kan åtgärderna påverka handeln av proteinrika produkter mellan medlemsstaterna, då denna handel påverkas när stöd gynnar verksamma företagare i en medlemsstat och inte i andra. Ifrågavarande åtgärder påverkar direkt produktionskostnaderna för berörda företag. På grund av detta utgör de en ekonomisk fördel i förhållande till de rörelseidkare i branschen som, i Grekland eller övriga medlemsstater, inte har tillgång till motsvarande stöd. Följaktligen snedvrider åtgärderna eller hotar att snedvrider konkurrensen.

Mot denna bakgrund kan stödet ifråga betraktas som statligt stöd, som uppfyller de kriterier som anges i artikel 92.1 i fördraget.

VI

I artikel 92.1 i fördraget föreskrivs att stöd som motsvarar där fastställda kriterier i sig är oförenliga med den gemensamma marknaden.

De undantag från oförenligheten som anges i artikel 92.2 a (stöd av social karaktär) och 92.2 c (stöd i vissa områden i Tyskland) är uppenbart inte tillämpliga på stödet ifråga och har heller inte åberopats av den grekiska regeringen.

De undantag som föreskrivs i artikel 92.2 b (stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser) är inte tillämpliga, då åtgärden innebär överkompensation för de skador de förorsakats av torkan.

Vad gäller de undantag som föreskrivs i artikel 92.3, framgår det att de eftersträvade målen måste vara av intresse för gemenskapen och inte bara för speciella sektorer av den nationella ekonomin. Dessa undantag (som måste tolkas restriktivt) medger stöd bara i de fall kommissionen kan konstatera, att detta är nödvändigt för att främja något av de mål som avses med bestämmelserna ifråga. Förmånsbehandling som enligt undantagen ges i form av stöd som inte avser sådant främjande, innebär att man tillåter att handeln mellan medlemsstaterna påverkas och konkurrensen snedvrider, utan att detta kan motiveras av det gemensamma intresset. Följaktligen beviljas oberättigade förmåner gentemot ekonomiskt verksamma i övriga medlemsstater.

För stödet i det konkreta fallet kan något sådant främjande inte konstateras. Faktiskt har varken den grekiska regeringen åberopat eller kommissionen kunnat konsta-

tera, att det konkreta stödet faller under något av de undantag som anges i artikel 92.3 i fördraget.

Det handlar inte om åtgärder som främjar genomförandet av något viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse, enligt vad som avses i artikel 92.3 b, då de konsekvenser stödet kan ha på handeln strider mot det gemensamma intresset.

Inte heller handlar det om åtgärder som syftar till att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi, enligt vad som avses i samma bestämmelse.

Vad gäller de undantag som föreskrivs i artikel 92.3 a och c, vilka avser stöd för främjande eller underlättande av utvecklingen i vissa regioner eller vissa näringsverksamheter, måste det framhållas att det avsedda stödet genom sin karaktär av driftsstöd, inte på något bestående sätt kan främja förhållandena i branschen eller regionen (!).

Följaktligen kan det för stödet inte åberopas något av undantagen som anges i artikel 92.3 i fördraget.

För övrigt måste man beakta att stödet ifråga avser en produkt, som omfattas av en gemensam organisation av marknaden, och att det finns begränsningar för medlemsstaternas möjligheter att ingripa i en sådan organisations verksamhet, vilken faller under gemenskapens exklusiva behörighet.

De gemensamma marknadsorganisationerna måste anses vara fullständiga och heltäckande strukturer som utesluter att medlemsstaternas myndigheter kan besluta om åtgärder, som avviker från eller förändrar dem.

Ifrågavarande stöd måste alltså anses bryta mot gemenskapslagstiftningen. Följaktligen kan inget av undantagen i artikel 92.3 åberopas.

Ifrågavarande stöd är alltså oförenligt med den gemensamma marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd som Grekland avser att ge till linsodlarna i länet Levkåda är oförenligt med den gemensamma marknaden. Av detta skäl kan ifrågavarande stöd inte tillåtas.

Artikel 2

Grekland skall senast två månader efter delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att följa det.

(!) Förstainstansrättens dom av den 8 juni 1995 i mål T-459/93, Siemens SA mot Europeiska gemenskapernas kommission. REG 1995, s. II-1675.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Grekland.

Utfärdat i Bryssel den 14 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen
